UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. ij. Pasce Questio. xxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

ſentat chꝛiꝫ paſſum: ⁊ gr̃a ei⁹ adoꝛat̃. Cõ
coꝛdia ãt fit ſic. Nã mľtipľr aliq̇d ado/
rat̃ latria q̃ debet̃ dõ. Pꝛio qꝛ eſt de⁹ vt
pater fili⁹ ⁊ ſpũſſctũs. Et ſcdo: qꝛ eſt in
ſuppoſito diuĩo vt hũanitas chꝛi ⁊ ſan
guis vnit⁹. Tertio: qꝛ ẽ imago p̃dictoꝝ
vt crux. Quarto qꝛ tetigit chꝛm tanq̃
aliq̇d ei⁹: vt veſtes ⁊ claui ⁊ hmõi. No/
tant̃ dꝛ: tãq̃ aliq̇d ei⁹: qꝛ ẽt manus cru/
cifigentiũ tetigerũt eũ. Dico ãt ei⁹ fuiſ
ſe qȯ poſſedit: ⁊ quo vſus eſt ipe vľ alij
circa ipm: niſi ſint ptes rõnalis creatu/
re. Et iſto q̃rto mõ rõne ɔtact⁹ ſanguis
mõ nõ vnit⁹ debet adoꝛari latria: ⁊ ca/
pilli defluẽtes ⁊ hmõi. Si em̃ crux que
chꝛm tetigit ⁊ vt ꝑfuſa ſanguie ei⁹ de/
bet latria adoꝛari vt imago: ⁊ rõne ɔta
ct⁹: a foꝛtioꝛi ipe ſanguis q̇ fuit ps coꝛ/
pis ⁊ vnit⁹ dĩtati ſic debꝫ adoꝛari. Et ſi
miľr illa aq̃ inq̃ntũ tetigit chꝛm: vel re
p̃ntat eũ lãceatũ. Ex p̃dict̃ ptꝫ ꝙ oꝛdo
p̃dicatoꝝ nũq̃ ſuſcepit in cõi ad ſuſtinẽ
dũ nihil de ſanguie chꝛi eſſe i t̃ra: lꝫ foꝛ
te aliq̇s fr̃ i ptıcľari hoc fecerit. Patet
ẽt ꝙ ſctũs Tho. nũq̃ ſenſit i oppoſitũ:
⁊ q̇ h̃ ei imponũt: nõ bñ illũ capiũt: Et
hec ſufficiant de tota iſta materia: in q̃
laboꝛaui ꝓ inueniẽda ꝟitate. Et vbi i/
ueni aduerſarioꝝ male dicta conat⁹ ſũ
vincere i bono malũ: ⁊ bñdicere maledi
cẽtibꝫ niſi q̃tũs maſia me coegit. Chꝛs
ãt ieſus etern⁹ amoꝛ q̇ iuxta Eſa. vatici
niũ i charitate ꝑpetua dilexit nos ⁊ at
traxit nos miſerans: vtiq̃ ſanguie ſuo
oĩbꝫ coꝛdibꝫ illũ infũdat charitat̃ ardo
rẽ q̃ ꝓ oĩbꝫ ⁊ ſingulis nobis ſanguinem
⁊ vitã miſericoꝛdit̃ dedit: vt eum ſimul
⁊ ꝟitatẽ q̃rẽdo: inuidiã ⁊ odia oẽs obli
uiõi ꝑpetue tradãt Amen.

Feria. ij. Paſce
Queſtio. xxxv.

q Veritur vtruꝫ chꝛſus
reſurrectionẽ ſuã manifeſta
uerit ſufficiẽtibꝫ argumẽt̃ꝫ:
Reſpõdeo. Sctũs Thom.
Aq̇. iij. q. lv. ar. vj. ſic rñdet. Cũ chꝛus
ſuã reſurrectõnẽ dupľr mãifeſtauerit. ſ.
teſtionio ⁊ argumẽto ſeu ſigno: vtraq̃
mãifeſtatio i gñe ſuo ſufficiẽs fuit. Pꝛi
ma q̇dẽ: qꝛ vſus ẽ teſtionio duplici: q̇ꝝ
neutrũ refelli potuit: Angeloꝝ. ſ. q̇ mu
lieribꝫ apparuerũt: ⁊ Scp̃turaꝝ q̃s ipe
ꝓpoſuit: vt dꝛ Lu. vl. Et ſiľr ſcdo. Nã
oñdit ſuã reſurrectionẽ fuiſſe verã ex ꝑ/
te coꝛpis: de q̇ oñdit p̱mo ꝙ erat veꝝ: qꝛ
palpabile p̃buit. Scdo ꝙ erat hũanũ
oñdẽdo effigiẽ verã: quã oculͭ intuerent̃
⁊ Tertõ ꝙ ẽẽt idẽ numero qȯ habuerat
p̱us: oñdendo vulneꝝ cicatrices. Et ſiľr
ex pte aie oñdit idẽ ꝑ opa triplicis vite
Pꝛio nutritiue: i h̃ ꝙ cũ diſcipulis man
ducauit ⁊ bibit. ⁊ Scdo ſenſitiue: i h̃ ꝙ
ad interrogata rñdebat ⁊ diſcipulos p̃n/
tes ſalutauit. ⁊ Tertio itellectiue i h̃ ꝙ
loquebat̃ ⁊ diſſerebat d̃ ſcp̃turis: Et ne
q̇d deeſſet ad ꝑfectionẽ mãifeſtatõis oñ
dit ẽt ſe diuinã h̃re naturã ꝑ miraculuꝫ
qȯ fecit i piſcibꝫ capiẽdis: ⁊ vlteri⁹ ꝑ h̃
ꝙ eis vidẽtibꝫ aſcendit i celũ. qꝛ vt dꝛ
Joã. iij. Nemo aſcẽdit i celũ niſi q̇ deſcẽ
dit de celo fili⁹ hoĩs q̇ ẽ i celo. Oñdit ẽt
reſurrectiõis gľiã ꝑ h̃ ꝙ clauſis ianuis
introiuit ad diſcipľos. ⁊ ꝑ h̃ ꝙ ab ocľis
coꝝ ſtati euanuit vt dꝛ Lu. vl. qꝛ ꝑ hoc
oñdebat i ſua eẽ ptãte videri ⁊ nõ vide
ri: q̃ eſt ɔditio coꝛpis gľioſi. Hec ille.

Sed ɔ̃. Nihil em̃ poſt reſurrectionem
chꝛs diſciplis oñdit: qȯ angeli i coꝛpibꝫ
apparẽtes oſtendere nõ poſſint quia in
effigie hũana oſtenderũt ⁊ comederunt
loquendo: vt ptꝫ Gen. xviij. ⁊ tñ nõ ha/
buerũt vera coꝛpa. Ergo argumẽta p̃/
dicta nõ fuerũt ſufficiẽtia. So. Licꝫ ſin
gula argumẽta nõ ſufficerẽt: omnia ta
mẽ ſimľ ꝑfecte reſurrectionẽ chꝛi mani
feſtabãt. maxime ꝓpter ſcp̃ture teſtimo
niũ: ⁊ angeloꝝ dicta: ⁊ aſſertionẽ chꝛi/
ſti confirmatã miraculis. Angeli autẽ
apparẽtes nõ ſe aſſerebãt homines eſſe
vt chꝛs. Aliter tamen chꝛiſtus atq̃ ali
ter angelus manducauit. qꝛ cũ angel⁹
ñ habeat coꝛp⁹ naturaliter vnitum ⁊ vi
uificatum: ſua comeſtio non eſt vera vt
etiã dixit angel⁹. Tob. x. Videbar q̇dẽ
inq̇t mãducare ⁊c̃. Hec idẽ. Sꝫ intelli
gendũ ẽ ꝙ argumẽtũ duobꝫ modis ali/
quid ꝓbat. Euidenter. ſ. ſic. ꝙ non poſ/
ſit mente nõ credi id quod ꝓbatur. Et

iſto mõ nullũ ē argumẽtũ reſpectu hoīs ī ſtatu vie ad ea q̄ ſūt fidei: vt p̃z diſcur/rēti p ſingula. Et lʒ miraculũ factũ i te/ſtimoniũ fidei: ꝯuincat õmões q̄b; ꝯſtat illõ a dõ fieri: n̄ tñ ꝯuincit hoiez: q2 ſi vi/dero (ꝟbi grã) mortuũ r̄ſurgere lʒ credã ꝙ ſolꝰ deꝰ r̄ſuſcitat: neſcio tñ an iſte vere aut phãtaſtice reſurrexit. Alio mõ ꝓba/bilr̄: ita ꝙ q̄libet bñ diſpoſitꝰ ad bonũ ꝛ mõs a paſſiõib; ſic crederet. Et iſto mõ ſig̃ ſit ſufficiētia fuerīt: maxie q2 ꝑ q̄dra/gita dies durauerīt: i q̄b; ꝑpēdiſſet õ do/loſi reſurrectio phãtaſtica fuiſſet: ꝛ tã/to magꝫ q̄nto ſpũs angelicꝰ n̄ p̄t opa vi/te ita bñ fingere: ſic aīa ea p̄t vere exer/cere.

Queri ēt p̄t. Vtꝝ chr̄s diſcipl̄is i effi/gie aliena dbuerit appere. Vide. iij. q. lv. ar. iiij. Et vtꝝ debuerit euaneſcere ab ocul̄ diſcipuloꝝ vl̄ cũ eis ꝯtiue ꝯuerſa/ri. Vide ibidē ar. iij.

Feria. iij. Paſce
Queſtio. xxxvi.

Queritur vtrũ diſcipu/li ſicut pꝰ reſurrectionē ita ꝛ in pũcto reſurrectõis debue/rint chr̄m videre reſurgētē: R̄ndeo ex doctria ſcti Tho. iij. parte. q. lv. ar. ij. ſic. Reſurrectio chr̄i n̄ debu/it videri imediate ab homib;: ſed eis de/buit nũciari ab ãgelis: Nã q̄ ſũt ſupra hoies ſũt eis ꝑ angelos mãifeſtãda. q2 talē ordinē deꝰ in reb; inſtituit: vtʒ. iiij. c. cele. hierar. ꝛ q̄ a deo ſũt: ordiata ſũt. Ro. xiij. ſed chr̄s reſurgēs nõ reſurrexit ad vitã cõīt oib; notã: ſʒ ad imortalē ꝛ ꝯformē deo: ſm illõ Ro. vj. Qd ei vi/uit: viuit dõ. Vñ dt Hila. ſup Mat. ꝙ lõ angelꝰ p̄mꝰ reſurrectiõis eſt index vt q̄dã famulatu patn̄e volũtatꝫ reſurre/ctio nũciaret. Sʒ ꝯ̄ p̄mo. Nã q̄ dʒ te/ſtimoniũ ferre õ aliq̄: hũc ꝯueniēs ē vi/dere illõ. q2 teſtioniũ de viſu ē certiſſi/mũ Sʒ apl̄i habebãt de reſurrectõe te/ſtificari: ſʒ illõ Act. iiij. Virtute ma/gna ꝛc. So. Poterãt teſtificari õ viſu: q2 chr̄m viuētē oculata fide viderīt: quē ſciuerãt mortuũ: ſed ſic ad viſionē brãʒ ꝯuenit ꝑ auditũ fidei: ita ad viſionē chr̄i reſurgētꝫ ꝯuenerīt hoies ꝑ audita ab an/gel̄. Scdo: Nã ſic de aſcēſiõe ita ꝛ de re/ſurrectõe oꝑtebat hr̄e certã fidē: Sʒ ad habēdã certã fidē de aſcēſione illã vide/rũt: vtʒ Act. j. g̃ debuerũt ēt videre re/ſurrectionē. So. Nõ ē ſile. q2 aſcenſio cõem hoim noticiã trãſcēdebat ſolũ q̄n/tũ ad t̄minũ ad quē: n̄ a q̄. lõ videri po/tuit q̄ntũ ad t̄minũ a q̄. i. ſʒ ꝙ eleuaba/tur a t̄ra: n̄ ãt ad quē: q2 n̄ viderũt quõ reciperet i celo. Sʒ reſurrectõ eã trãſcēde/bat q̄ntũ ad t̄minũ a q̄: ſm ꝙ aīa rediit ab īferꝫ ꝛ corpꝰ exiuit de clauſo ſepul/cro ꝛ ad quē ſm ꝙ eſt adeptꝰ chr̄s vitãꝫ gl̄ioſã. Tertio. Nã viderũt reſurrectio/nē Lazari q̄ fuit indiciũ reſurrectionis chr̄i ꝛc. So. Nõ ē ſile: q2 Lazarus ē re/ſuſcitatꝰ ad vitã talē q̄lem p̄us habue/rat: q̄ cõem hoim noticiã n̄ tranſcendit Hec oīa ſctũs Tho. ꝯtualit.

Queri ēt p̄t: vtꝝ chr̄i reſurrectõ dbu/erit oib; aut certe ſolũ apl̄is manifeſta/ri: Vide. iij. q. lv. ar. j. Et vtꝝ oia nãli dſiderio appetãt pacē. quã q̄dē appetitu dliberato odiũt. Vid. ij. ij. q. xxix. ar. ij.

Dñica in octa. Paſce
Queſtio. xxxvij.

Queritur Vtrũ Tho/mas chr̄i cicatrices tetige/rit: aut viderit tm̄: R̄ndeo. Quidã dicũt chr̄ꝫ exhibuiſ/ſe q̄dē palpãdũ latꝰ ac mēꝰ. ſʒ thomã ſo/lo viſu crediſſe. nec auſũ fuiſſe ꝑpt̄ reue/rētiã tãgere. Qd Aug. vr̄ dubitãdo di/cere: vt dt Alb. mag. ſup Joã. ſʒ aliȷ̃ ſcʒ ipe Alb. ꝛ ſuꝰ diſcipulꝰs. Tho. ꝛ Alexã/der ꝛ mlt̄i aliȷ̃ dicũt meliꝰ ꝙ vidit ꝛ teti/git ꝓpter nos vt crederemꝰ. Videt̄ aũt iſti moueri ꝑpt̄ dictũ Leonis pape dicē/tis. Suffecerat ad fidē ꝓpriã qd vide/rat: ſed nob opãtꝰ eſt vt tangeret qd vi/debat. Poſſet aũt adduci argumētũ ꝓ/babile. Licʒ eni ꝯſueuerit dici ꝙ ſctus Georgiꝰ ibi lancea ꝑcuſſit draconē vbi pictorib; placʒ: tñ q̄n ſꝑ ꝛ apd oēs aliq̄d pīgit̄ ex pictura argumētũ ꝓbabile ſu/mit̄. q2 ꝟiſilr̄ ē tale q̄ſi ſꝑ i catholicis ſue

Q